

มือบการเมืองคนรุ่นใหม่: จากแฟลชม็อบ สู่คณะราษฎร 2563

ท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ทำลายทุกสังคมทั่วโลกตั้งแต่ปลายปี 2562 เป็นต้นมา และดูเหมือนจะลากยาวไปจนกว่าวัคซีนจะเข้าถึงประชากรส่วนใหญ่ของโลก แต่สถานการณ์ความเคลื่อนไหวของการเมืองไทยกลับไม่หยุดนิ่งตามมาตรการ “อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติ” ที่รัฐบาลพยายามรณรงค์แต่อย่างใด ในทางตรงกันข้ามปี 2563 กลับกลายเป็นอีกหนึ่งหมุดหมายสำคัญที่เยาวชนและคนหนุ่มสาวรวมตัวกันเป็นแฟลชม็อบเพื่อแสดงออกทางการเมือง โดยนัดชุมนุมกันและสลายตัวอย่างรวดเร็ว จนเกิดการทำลายโครงสร้างอำนาจรัฐนับวันแฟลชม็อบก็ยิ่งแพร่กระจายไปทั่วประเทศแม้ไม่มีแกนนำและการจัดตั้งที่ชัดเจน นับเป็นปรากฏการณ์ทางการเมืองที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในหน้าประวัติศาสตร์การเมืองไทย บทความนี้เป็นการอภิปรายถึงการเกิดขึ้นและขยายตัวของมือบการเมืองคนรุ่นใหม่ นับตั้งแต่การเลือกตั้งใหญ่เมื่อปี 2562 เป็นต้นมา ความเคลื่อนไหวทางการเมืองของมือบกลุ่มหลักๆ และปฏิริยาของสังคมต่อมือบการเมืองคนรุ่นใหม่เหล่านี้

การเลือกตั้งครั้งแรก ในรอบ 8 ปี กับบทบาทของ **new voters**

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อ 24 มีนาคม 2562 ถือเป็น การเลือกตั้งครั้งแรกในรอบ 8 ปี นับตั้งแต่ปี 2554 อีกทั้งยังเป็น การเลือกตั้งครั้งแรกในรอบ 5 ปี หลังจากทีคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ทำการรัฐประหารเมื่อ 22 พฤษภาคม 2557 ผลจากการเลือกตั้งในปี 2562 ทำให้ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้าคณะรัฐประหารปี 2557 ได้กลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง โดยมีพรรคพลังประชารัฐเป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาล ทั้งนี้

บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจาก การแต่งตั้งจำนวน 250 คน เป็นเงื่อนไขหลักที่ทำให้ พลเอกประยุทธ์ฯ รักษาอำนาจทางการเมืองไว้ได้ เนื่องจากรัฐธรรมนูญปี 2560 กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภา ร่วมเลือกนายกรัฐมนตรีกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย จึงปฏิเสธไม่ได้ว่าการออกแบบรัฐธรรมนูญปี 2560 คือกลไกสำคัญที่สร้างความได้เปรียบทางการเมืองให้กับ พลเอกประยุทธ์ฯ และอดีตแกนนำของ คสช.

ภาพ: <https://www.freepik.com>

ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปี 2562 กลุ่มผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งครั้งแรก (new voters) หรือคนเจนเนอเรชัน Z ที่เกิดระหว่างปี 2538-2545 ได้กลายเป็นตัวละครใหม่ของการเมืองไทย และกลายเป็นกลุ่มประชากรที่ถูกจับตามองเป็นพิเศษ เพราะเวลากว่า 8 ปีที่สังคมไทยว่างเว้นจากการเลือกตั้ง ส่งผลให้กลุ่ม new voters ซึ่งมีจำนวนหลายล้านคนนั้นได้กลายเป็นกลุ่มที่อาจเป็นตัวแปรสำคัญทางการเมือง เนื่องจากในเวลานั้นไม่มีใครคาดการณ์ได้ว่า การลงคะแนนเสียงของ new voters ภายใต้กติกาของรัฐธรรมนูญฉบับปี 2560 จะไปในทิศทางใด โดยนักรัฐศาสตร์ต่างพยากรณ์ถึงความคิดและทัศนคติทางการเมืองของคนเจนเนอเรชันนี้ว่ามีความแตกต่างไปจาก “คนรุ่นก่อน” อย่างเห็นได้ชัด โดยมีแนวคิดเชิงเสรีนิยมต่อต้านอนุรักษนิยม และมีความเป็นตัวของตัวเองสูง ภายหลังจากการเลือกตั้งก็ปรากฏชัดว่า new voters ได้เทคะแนนให้พรรคอนาคตใหม่ พรรคการเมืองที่จัดตั้งใหม่ซึ่งนำเสนอมุมมองทางการเมืองว่าเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่อย่างท่วมท้น โดยได้รับคะแนนเสียงถึง 6,312,213 คะแนน จากจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งรวม 38,268,366 คน และมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวม 80 คน มากเป็นอันดับ 3 ของพรรคการเมืองทั้งหมด¹

แฟลชม็อบ หลังยุบพรรคอนาคตใหม่

ภายหลังจากที่ศาลรัฐธรรมนูญมีมติยุบพรรคอนาคตใหม่ เมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2563² อดีต ส.ส. พรรคอนาคตใหม่จึงได้รวมตัวกันจัดตั้งพรรคก้าวไกลในเวลาต่อมา ปฏิบัติการที่เกิดขึ้นในวันถัดมา (22 กุมภาพันธ์ 2563) คือ “แฟลชม็อบ” (flash mob) ซึ่งเป็นลักษณะการชุมนุมที่กำหนดระยะเวลาเริ่มและสิ้นสุดการชุมนุมอย่างชัดเจนของกลุ่มนักศึกษาและคนรุ่นใหม่ในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ ประเด็นหลักของการชุมนุมคือเพื่อแสดงออกถึงการไม่เห็นด้วยต่อการยุบพรรคอนาคตใหม่ที่มีฐานเสียงเป็นนักเรียน นักศึกษา และคนรุ่นใหม่ ด้วยเหตุนี้กลุ่ม new voters จึงเข้ามาจับบทบาทการเมืองนอกสภาผู้แทนราษฎร ทว่าการชุมนุมในลักษณะแฟลชม็อบต้องหยุดชะงักลง เมื่อมีการแพร่ระบาดของโควิด-19 แต่เมื่อมีการผ่อนคลายมาตรการปิดเมือง เมื่อจำนวนผู้ติดเชื้อโควิด-19 รอบแรกในประเทศไทยลดลง กระแสการชุมนุมเคลื่อนไหวของกลุ่มคนรุ่นใหม่จึงหวนกลับมาอีกครั้งทั้งในและนอกสถานศึกษา ในหลายจังหวัด ประเด็นการเรียกร้องเริ่มมีความชัดเจนมากขึ้นในเวลาต่อมา โดยเมื่อ 18 กรกฎาคม 2563 “กลุ่มเยาวชนปลดแอก” (free youth) ได้นำชุมนุมโดยใช้ชื่อกิจกรรมว่า #ไม่ทนอีกต่อไป ที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย เพื่อยื่น 3 ข้อเรียกร้อง ได้แก่ หนึ่ง ยุบสภา สอง หยุดคุกคามประชาชน และสาม ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่³ หลังจากนั้นการชุมนุมเคลื่อนไหวของกลุ่มคนรุ่นใหม่ได้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเกือบทุกสัปดาห์ ด้วยการสร้างกระแสสังคมผ่านสื่อออนไลน์ อาทิ⁴

26 กรกฎาคม 2563 กลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชน เข้าร่วมกิจกรรม **#วิ่งกันนะแสมทาไร** พวกเขาวิ่งรอบอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ร้องเพลงที่ดัดแปลงมาจากเพลงประกอบการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่อง แสมทาไร โดยเนื้อเพลงท่อนหนึ่งร้องว่า “วิ่งนะวิ่งนะแสมทาไร...ของอร่อยที่สุดก็คือ ภาษีประชาชน”

3 สิงหาคม 2563 กลุ่ม “มหานครเพื่อประชาธิปไตย” และ “มอกะเสด” จัดชุมนุมในชื่อ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” มีกิจกรรม **#เสกคาถาผู้พิทักษ์ปกป้องประชาธิปไตย** ที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย นายอานนท์ นำภา ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชนในสี่อคลุมพ้อมต ปราศรัยเปิดประเด็นการขยายพระราชอำนาจของสถาบันพระมหากษัตริย์ และการปฏิรูปสถาบันฯ เป็นครั้งแรก

#เสกคาถาผู้พิทักษ์ ปกป้องประชาธิปไตย

10 สิงหาคม 2563 “แนวร่วมธรรมศาสตร์และการชุมนุม” จัดการประชุมโดยใช้ชื่อกิจกรรม **#ธรรมศาสตร์จะไม่ทน** ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต นางสาวปณัสยา สิทธิจิรวัฒนกุล (รุ้ง) แกนนำกลุ่มได้อ่านข้อเรียกร้อง 10 ประการ ว่าด้วยการปฏิรูปสถาบันกษัตริย์

#ไม่ทนอีกต่อไป

16 สิงหาคม 2563 กลุ่มที่เรียกตัวเองว่า “คณะประชาชนปลดแอก” จัดการประชุมครั้งใหญ่ที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย โดยมีผู้ร่วมชุมนุมหลายหมื่นคน ซึ่งถือว่ามากที่สุดในรอบ 6 ปี นับตั้งแต่การรัฐประหารในปี 2557 นอกจากการประชุมของนักศึกษา กลุ่มต่างๆ บนท้องถนนแล้ว ได้เกิดปรากฏการณ์ที่เกิดคู่ขนานกันไปในรั้วโรงเรียน คือ นักเรียนมัธยมผูกโบว์ขาว “ซุสามนิ้ว” ต้านเผด็จการระหว่างร้องเพลงชาติหน้าเสาธง ซึ่งถือเป็นการออกแสดงเชิงสัญลักษณ์ที่เกิดขึ้นอย่างน้อยใน 16 จังหวัด

#FreeYouth

#วิ่งกันนะแสมทาไร

19 กันยายน 2563 “แนวร่วมธรรมศาสตร์และการชุมนุม” จัดกิจกรรม **#19กันยา ทวงอำนาจคืนราษฎร** ที่สนามหลวง เช้าวันรุ่งขึ้นผู้ชุมนุมร่วมทำพิธีฝังหมุด “คณะราษฎร 2563” ก่อนจะเคลื่อนขบวนไปยังจดหมายถึงองคมนตรี เพื่อเรียกร้องให้มีการปฏิรูปสถาบันพระมหากษัตริย์ แต่ถูกตำรวจสกัดไว้จึงยื่นข้อเรียกร้องผ่านผู้บัญชาการตำรวจนครบาลแทน

2 ตุลาคม 2563 นักเรียนมัธยมกลุ่ม “นักเรียนเลว” ชุมนุมที่หน้ากระทรวงศึกษาธิการ ทวงถามความคืบหน้าในการดำเนินการตาม 3 ข้อเรียกร้อง ได้แก่ หยุดคุกคามนักเรียน ยกเลิกกฎระเบียบล่าหลัง และปฏิรูปการศึกษา

การเคลื่อนไหวในนาม “คณะราษฎร 2563”

ในบรรดากลุ่มผู้ชุมนุมคนรุ่นใหม่ต่างๆ นั้น “คณะราษฎร 2563” ได้เกิดขึ้นและขยายบทบาทขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง โดยพยายามสร้างแนวร่วมเพื่อผลักดันการปฏิรูปทางการเมืองในเชิงโครงสร้าง และผลักดันข้อเรียกร้องต่างๆ ที่ถือได้ว่าเป็นการทำทลายอำนาจรัฐ โดยเมื่อ 8 ตุลาคม 2563 ตัวแทนจากกลุ่มต่างๆ ที่เคลื่อนไหวในช่วงก่อนหน้า ได้ประกาศหลอมรวมเป็น “คณะราษฎร 2563” โดยมีการรวบรวมข้อเรียกร้องที่หลากหลายของกลุ่มคนรุ่นใหม่ ไม่ว่าจะเป็นประเด็นการปฏิรูปการศึกษา ความหลากหลายทางเพศ ต่อต้านปิตาธิปไตย (patriarchy) รัฐฆราวาส เรียกร้องรัฐสวัสดิการ สิทธิแรงงาน แก้ไขรัฐธรรมนูญ ไปจนถึงการปฏิรูปสถาบันกษัตริย์ โดยมีการขับเคลื่อนข้อเรียกร้องดังกล่าวในนาม “คณะราษฎร 2563”⁵ โดยมีกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่สำคัญ เช่น⁶

14 ตุลาคม 2563 “คณะราษฎร 2563” จัดชุมนุมใหญ่ที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย แม้ว่าตำรวจจะเข้าริ้วเวทิตั้งแต่ 13 ตุลาคม 2563 แต่กลุ่มผู้ชุมนุมได้เคลื่อนขบวนไปปักหลักค้างคืนที่ทำเนียบรัฐบาล เรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออก ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ และปฏิรูปสถาบันกษัตริย์ แต่แกนนำประกาศยุติการชุมนุมในตอนเช้ามีดของวันที่ 15 ตุลาคม 2563 เพื่อหลีกเลี่ยงการสลายการชุมนุมโดยเจ้าหน้าที่ เวลาต่อมา พลเอกประยุทธ์ฯ นายกรัฐมนตรี ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เปิดทาง

ภาพ: <https://www.thairath.co.th/news/politic/1954831>

ตำรวจใช้รถฉีดน้ำแรงดันสูงสลายการชุมนุมบริเวณสี่แยกปทุมวัน

ให้เจ้าหน้าที่สลายการชุมนุมที่ทำเนียบรัฐบาลช่วงเช้ามีด โดยแกนนำ 3 คน คือ นายพิริชฐ์ ชิวารักษ์ นายอานนท์ฯ และนางสาวนันทยาฯ ถูกจับกุม แต่ในช่วงเย็นผู้ชุมนุมได้มารวมตัวกันอีกที่แยกราชประสงค์

16 ตุลาคม 2563 “คณะราษฎร 2563” นัดชุมนุมที่แยกปทุมวันช่วงเย็น ตำรวจใช้เครื่องขยายเสียงประกาศให้ยุติการชุมนุมแต่ไม่เป็นผล กระทั่งตำรวจเริ่มฉีดน้ำแรงดันสูงใส่ผู้ชุมนุมและกระชกพื้นที่ทั้งฝั่งถนนพระราม 1 และถนนพญาไท จนสลายการชุมนุมและยึดพื้นที่แยกปทุมวันได้สำเร็จ

17 ตุลาคม 2563 “คณะราษฎร 2563” เปลี่ยนชื่อมาเป็นกลุ่ม “ราษฎร” เพื่อสะท้อนการชุมนุมแบบ “ทุกคนคือแกนนำ” เนื่องจากแกนนำหลายคน ถูกจับกุม โดยจัดแฟลชม็อบหลายจุดในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ในกรุงเทพฯ มี 3 จุดหลักคือ ห้าแยกลาดพร้าว อุดมสุข และวงเวียนใหญ่

18 ตุลาคม 2563 แฟลชม็อบในกรุงเทพฯ รวมตัวกันอีก โดยมีจุดหลักอยู่ที่อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิและแยกอโศก การชุมนุมแบบไร้แกนนำมีรูปแบบ และการจัดการที่ชัดเจนขึ้น เช่น การสื่อสารด้วยภาษามือ การป้องกัน บกต้อ การสวมชุดสีดำ การใช้แอปพลิเคชันเทเลแกรมในการแจ้งข่าวสาร ซึ่งรัฐควบคุมได้ยาก

กล่าวโดยสรุป กลุ่ม “ราษฎร” มีข้อเรียกร้องหลัก 3 ประการ คือ หนึ่ง ให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง สอง เปิดประชุมสภาสมัยวิสามัญ เพื่อพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2560 และสาม ปฏิรูปสถาบันพระมหากษัตริย์ให้อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ

ปฏิกริยา จากรัฐบาล

ในช่วงแรก ภาครัฐมีท่าทีไม่ให้ความสำคัญกับข้อเรียกร้องของกลุ่มคนรุ่นใหม่นอกสภาผู้แทนราษฎร แต่ต่อมา เมื่อกลุ่ม “ไอลอร์” ได้ยื่นร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อสนับสนุนข้อเรียกร้องของกลุ่มคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะในประเด็นการจำกัดอำนาจของสมาชิกวุฒิสภา พร้อมแนบรายชื่อประชาชนจำนวน 100,732 รายชื่อ เมื่อ 22 กันยายน 2563⁷ สองวันถัดมา (24 กันยายน 2563) ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาได้มีมติ 432 ต่อ 255 เสียง ให้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญก่อนรับหลักการ เหตุการณ์ดังกล่าวถือว่า รัฐสภาได้ “เปิดสวิตช์” เพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ หลายฝ่ายจึงมองว่าเป็นแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์ซึ่งอาจช่วยลดกระแสความขัดแย้งทางการเมืองได้

สำหรับท่าทีของฝ่ายรัฐบาล แม้ว่านายกรัฐมนตรีจะไม่ให้ความสำคัญกับข้อเรียกร้องของกลุ่ม “ราษฎร” ที่เรียกร้องให้ลาออกจากตำแหน่ง และได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่กรุงเทพฯ (15 ตุลาคม 2563) เพื่อเปิดทางให้เจ้าหน้าที่สลายการชุมนุม แต่เมื่อการชุมนุมของกลุ่ม “ราษฎร” ดูเหมือนจะไม่ยุติลง คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อ 20 ตุลาคม 2563 เห็นชอบและออกเป็นพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภาสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. 2563⁸ เพื่อให้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความเห็นทางการเมืองในระบอบรัฐสภา เพื่อคลี่คลายความขัดแย้ง และในวันที่ 21 ตุลาคม 2563 นายกรัฐมนตรีได้แถลงผ่านโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจฯ เรียกร้องให้ทุกฝ่าย “ถอยคนละก้าว” จากนั้นในวันถัดมา (22 ตุลาคม 2563) เว็บไซต์ราชกิจจานุเบกษาได้เผยแพร่ประกาศ “ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง” ในเขตกรุงเทพฯ รวมทั้งประกาศและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นสัญญาณเชิงบวกต่อการคลี่คลายวิกฤตทางการเมืองในขณะนั้น

ในวันที่ 26-27 ตุลาคม 2563 ได้มีการประชุมรัฐสภาสมัยวิสามัญเพื่อหาทางออกให้ประเทศจากสถานการณ์การชุมนุมทางการเมือง ซึ่งเป็นการเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ลงมติ ตามมาตรา 165 ของรัฐธรรมนูญ โดยที่ประชุมได้ข้อสรุป 2 เรื่อง คือ หนึ่ง การเดินทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ และสอง การตั้งคณะกรรมการ

หลายฝ่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการเมือง^{9,10} ต่อมาพลเอก ประยุทธ์ฯ ให้สัมภาษณ์ว่าเห็นด้วยกับทั้ง 2 ข้อเสนอ แต่จะไม่ลาออก¹¹

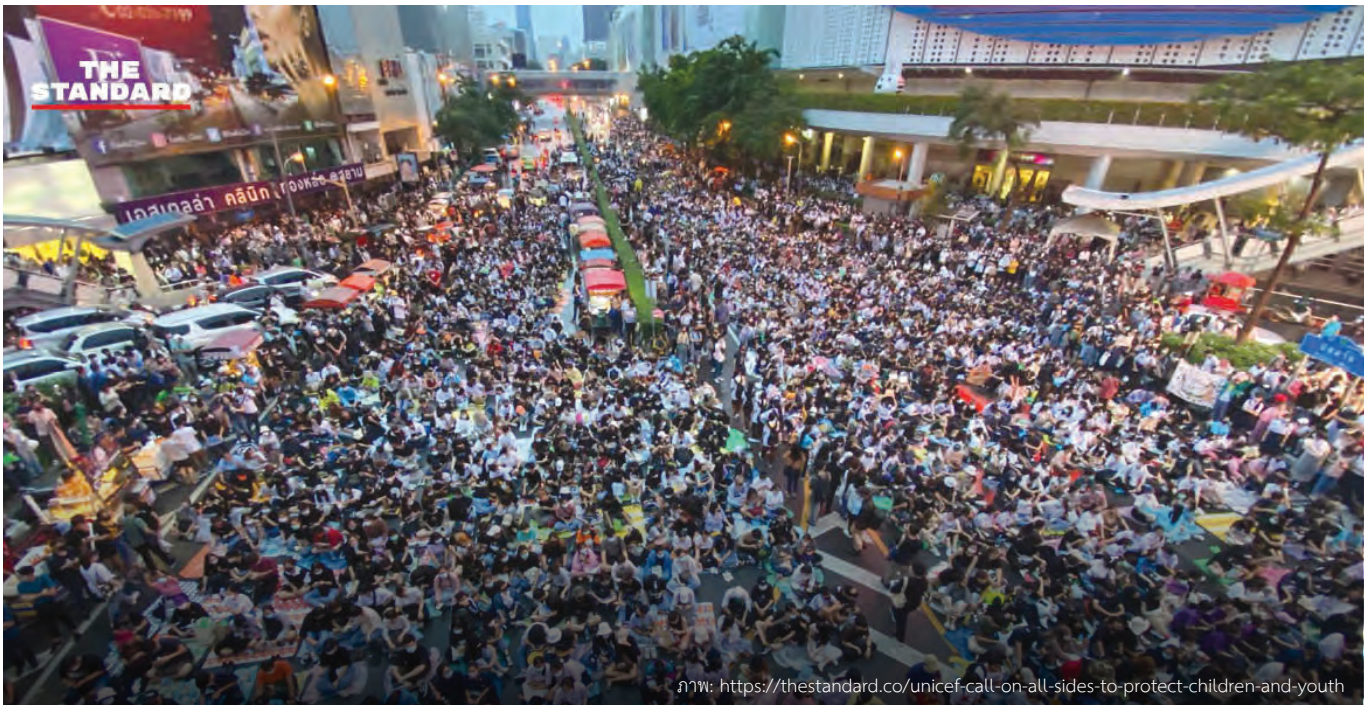
อย่างไรก็ตาม เมื่อข้อเรียกร้องสำคัญของกลุ่ม “ราษฎร” ประเด็นหนึ่งก็คือการปฏิรูปสถาบันพระมหากษัตริย์ เริ่มเป็นที่รับรู้เพิ่มขึ้นจากสาธารณชน ได้มีการบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงต่างๆ กับแกนนำกลุ่ม “ราษฎร” อย่างต่อเนื่อง เช่น กฎหมายการปลุกปั่นให้ขัดขืนอำนาจปกครอง (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 116) พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 รวมถึงกฎหมายความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ไทย (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 112) ที่นำมาใช้อย่างเข้มข้นมากขึ้น ตลอดจนการชุมนุมได้มีการดำเนินคดีตามมาตรา 112 ที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมในปี 2563 จำนวน 24 คดี มีผู้ต้องหาอย่างน้อย 55 คน โดยเป็นเยาวชนอย่างน้อย 3 คน¹²

หลากหลายความคิด ในสังคม

นอกจากท่าทีและปฏิกริยาจากฝ่ายรัฐบาลแล้ว ยังมีประชาชนบางกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับแนวทางและเป้าหมายของกลุ่ม “ราษฎร” และได้ออกมาเคลื่อนไหวเพื่อประท้วงในหลายกิจกรรมสำคัญ อาทิ¹³

16 สิงหาคม 2563 น.พ. วรงค์ เดชกิจวิกรม อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ ได้เปิดตัวกลุ่ม “ไทยภักดี” เพื่อเป็นองค์กรกลางในการประสานงานผู้ปกป้องสถาบันฯ ก่อนจัดชุมนุมใหญ่คนเสื้อเหลืองครั้งแรก ในวันที่ 30 สิงหาคม 2563 ที่สนามกีฬา ไทย-ญี่ปุ่น กรุงเทพฯ

ภาพ: <https://thestandard.co/unicef-call-on-all-sides-to-protect-children-and-youth>

การประชุมของกลุ่มเยาวชนเพื่อแสดงออกทางการเมืองในปี 2563

12 ตุลาคม 2563 “ศูนย์กลางประสานงาน นักศึกษา อาชีวะ ประชาชนปกป้องสถาบัน” (ศอปปส.) จัดแรลลี่ “เชิญธนาธรพัน ประเทศไทย” เคลื่อนขบวนสู่ตึกไทยซัมมิท ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงาน คณะก้าวหน้า ที่มีนายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ เป็นประธาน

22 ตุลาคม 2563 พล.ต.นพ. เจริญทอง เน้นหนา ผู้อำนวยการ รพ. มงกุฏวิวัฒนะ และแกนนำ “องค์กรเก็บขยะแผ่นดิน” นัดประชาชนสวมเสื้อสีเหลืองรวมตัวกันเพื่อแสดงพลังปกป้องสถาบันฯ ที่ศูนย์ราชการ ถนนแจ้งวัฒนะ

27 ตุลาคม 2563 มวลชนเสื้อเหลืองหลายกลุ่มแสดงพลังปกป้องสถาบันกษัตริย์ โดยในช่วงเช้า นางสาวหทัย ม่วงบุญศรี นัดรวมตัวที่สถานทูตสหรัฐอเมริกา เรียกร้องให้สหรัฐฯ “เคารพ ในกิจการภายในของประเทศไทย” เพราะเชื่อว่า มีต่างประเทศ อยู่เบื้องหลังการโจมตีสถาบันพระมหากษัตริย์ ส่วนในช่วงเย็น กลุ่มเสื้อเหลืองนำโดย นพ. วรงค์ เดชกิจวิกรม และอดีตแกนนำ กปปส. บางคน รวมตัวกันที่สวนลุมพินี

ท่ามกลางกระแสคัดค้านคณะราษฎรจากกลุ่มต่างๆ ข้างต้น ก็ได้มีกลุ่มต่างๆ ในสังคมที่สนับสนุนเสรีภาพในการแสดงออก ของนักศึกษาและการเคลื่อนไหวโดยสงบของคนรุ่นใหม่

ไม่ว่าจะเป็นพรรคการเมืองบางพรรค กลุ่มเครือข่าย นักวิชาการ¹⁴ และกลุ่มคนจำนวนไม่น้อยในวงการบันเทิง ด้านองค์กรระหว่างประเทศบางองค์กรได้แสดงออก เพื่อสนับสนุนและเรียกร้องให้คุ้มครองสิทธิเสรีภาพในการประท้วง เช่น องค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ได้ออกแถลงการณ์เรียกร้องให้ทุกฝ่ายรับรอง ความปลอดภัยของผู้ชุมนุมเด็กและเยาวชน ให้โรงเรียน และสถานศึกษาเป็นที่แสดงออกและแลกเปลี่ยนความเห็นอย่างสร้างสรรค์¹⁵ และสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) ได้ประกาศรับรอง สภาพสงบของการชุมนุมและประณามการสลายชุมนุม¹⁶

รศ.ดร. ยุทธพร อิศรชัย นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ ได้เสนอว่า รัฐบาลควรสร้างเวทีการพูดคุยกันระหว่างฝ่ายรัฐบาลและผู้ชุมนุมเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะการจัดพื้นที่ให้ ประชาชนและทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งเวทีแก้ไขรัฐธรรมนูญจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ต่างๆ และจะเป็นทางออกที่ดีในการเดินทางหลังจากนี้¹⁷ ซึ่งต่อมา นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา ได้ดำเนินการ แต่งตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์ เพื่อทำหน้าที่ศึกษา รูปแบบการสร้างความปลอดภัยในประเทศ¹⁸

เปรียบเทียบ

มือ 14 ตุลาคม 2516 กับมือคนรุ่นใหม่ 2563

การเคลื่อนไหวของขบวนการนักศึกษาตั้งแต่สมัย 14 ตุลาคม 2516 เพื่อต่อต้านรัฐบาลเผด็จการทหารของจอมพลถนอม กิตติขจร อย่างกล้าหาญและเปิดเผย ได้กลายเป็นพลังทางการเมืองที่เปลี่ยนโฉมสังคมการเมืองไทยนับแต่นั้นเป็นต้นมา และอาจกล่าวได้ว่าเป็นต้นแบบและแรงบันดาลใจให้กับการเคลื่อนไหวของกลุ่มคนรุ่นใหม่ในปัจจุบันด้วย อย่างไรก็ตาม ความเคลื่อนไหวของขบวนการนักเรียนนักศึกษาทั้งสองช่วงเวลามีทั้งความเหมือนและแตกต่างกัน

หากเปรียบเทียบการเคลื่อนไหวของกลุ่มคนรุ่นใหม่สมัย 14 ตุลาคม 2516 และในปี 2563 มีความเหมือนที่สังเกตได้อยู่ 4 ประการ คือ หนึ่ง เป็นการเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านรัฐบาลเผด็จการทหาร สอง เป็นการเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตย สาม เป็นการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นภายใต้บริบททางเศรษฐกิจที่ตกต่ำ และสี่ เป็นการเคลื่อนไหวที่มุ่งเน้นการต่อสู้ด้วยวิธีการเชิงสัญลักษณ์

อย่างไรก็ตาม การเคลื่อนไหวของกลุ่มคนรุ่นใหม่ในปี 2563 นี้ แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างจากการเคลื่อนไหวทางการเมืองในสมัย 14 ตุลาคม 2516 อยู่ 3 ประการ ได้แก่

หนึ่ง

วิธีการเคลื่อนไหว การเคลื่อนไหวของกลุ่มคนรุ่นใหม่ในปี 2563 แตกต่างจากขบวนการนักศึกษายุคสมัย 14 ตุลาคม 2516 คือไม่เน้นการนำแบบรวมศูนย์ นอกจากนี้ ยังมีการสร้างพื้นที่การเคลื่อนไหว การระดมผู้คน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ต และพื้นที่สื่อออนไลน์¹⁹ โดยกลุ่มคนรุ่นใหม่ปี 2563 มีทักษะในการเข้าถึงและเคลื่อนย้ายคนจากพื้นที่ออนไลน์ไปสู่พื้นที่ออฟไลน์โดยไม่ต้องลงทุนมาก ผ่านการสร้างแฮชแท็กต่างๆ ในการจัดกิจกรรมเพื่อระดมผู้คน และได้กลายเป็นอาวุธหนึ่งที่ทรงพลังของคนรุ่นใหม่ เมื่อเปรียบเทียบในแง่นี้ ขบวนการนักศึกษายุคสมัย 14 ตุลาคม 2516 มีข้อจำกัดอยู่มาก เพราะการเคลื่อนไหวผ่านทางหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ในยุคนั้น มักถูกสกัดกั้นหรือเซนเซอร์โดยรัฐบาลได้ง่าย แต่ในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตทำให้การควบคุมการสื่อสารและความเคลื่อนไหวของรัฐเป็นไปได้ยาก

ภาพ: <https://www.tnews.co.th/politic/480966/สุริยะใส-สรุปบทเรียน-14-ตุลา-คุณค่าของประชาธิปไตยที่มากกว่าการเลือกตั้ง>
<https://blog.startdee.com/ชุมชนนี้คือ-ประเทศไทย-ความหมาย-3-fingers-salute>

สอง

การเมืองของกลไกรัฐสภา ก่อนเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญชั่วคราวในปี 2515 ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญตามแบบของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในปี 2502 ที่ให้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดแก่นายกรัฐมนตรีตามมาตรา 17²⁰ กล่าวคือ บริบททางการเมืองขณะนั้นไม่มีพื้นที่หรือทางออกใดๆ ให้กับประชาชนในการตรวจสอบและถ่วงดุลการใช้อำนาจของรัฐบาลตามกลไกรัฐสภา แต่ในปี 2563 แม้รัฐบาลอาจมีการสืบทอดอำนาจจากคณะรัฐประหารในปี 2557 แต่รัฐธรรมนูญ 2560 ยังเปิดให้มีการเลือกตั้ง ทำให้มีพื้นที่ทางการเมืองในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลผ่านเวทีสภาผู้แทนราษฎร ทำให้คนรุ่นใหม่ยังมีความหวังว่า จะสามารถท้าทายอำนาจของรัฐบาลได้บ้างในระบบรัฐสภา

สาม

จุดมุ่งหมายของขบวนการนักศึกษาในยุค 14 ตุลาคม 2516 เป็นการต่อสู้ที่นำเอาอุดมการณ์แบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มาผนวกกับแนวคิดความเป็นไทยกระแสหลัก เพื่อขึ้นนำการต่อสู้กับรัฐบาลเผด็จการทหาร²¹ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง (political regime) ไม่ได้มุ่งหมายที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจทางการเมือง (political structure) ครั้งใหญ่ในสังคมไทย แต่การเคลื่อนไหวของกลุ่มคนรุ่นใหม่ในปี 2563 มีลักษณะที่แตกต่างออกไป โดยกลุ่มคนรุ่นใหม่ไม่ได้ออกมาเรียกร้องให้เปลี่ยนรัฐบาลเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการท้าทายโครงสร้างและความสัมพันธ์ทางอำนาจแบบอนาราคอนโคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นการปฏิรูปสถาบันพระมหากษัตริย์ นอกจากนี้ ข้อเสนอและข้อเรียกร้องของกลุ่มคนรุ่นใหม่ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงประเด็นทางการเมือง แต่ยังคงครอบคลุมถึงเรื่องระบบการศึกษา สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ มิติทางวัฒนธรรม รวมไปถึงเรื่องเพศภาวะด้วย

บทส่งท้าย

การเคลื่อนไหวของนักเรียน นักศึกษา และกลุ่มคนรุ่นใหม่ในปี 2563 เป็นปรากฏการณ์ทางการเมืองครั้งสำคัญที่เกิดขึ้นในบริบททางสังคมและการเมืองไทยที่ไม่เหมือนเดิม การชุมนุมของกลุ่มคนรุ่นใหม่ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในกรุงเทพมหานคร แต่ยังคงกระจายไปยังพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ นอกจากนี้ เป้าหมายของการชุมนุมยังแตกต่างจากการชุมนุมในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา เพราะการชุมนุมก่อนหน้านี้ส่วนใหญ่เป็นไปเพื่อขับไล่รัฐบาลในช่วงนั้นๆ ทว่าการชุมนุมครั้งนี้แม้จะมีเป้าหมายหนึ่งเพื่อเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง แต่เป้าหมายหลักคือการปฏิรูปการเมืองไทยในเชิงโครงสร้างใหญ่ด้วย คาดว่าในระหว่างปี 2564-2565 จะมีการผลักดันเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญของหลายฝ่าย ซึ่งอาจนำไปสู่กระบวนการทำประชามติและการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามกลไกของรัฐสภาต่อไป บางทีการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีความยืดหยุ่นกับประชาชนมากยิ่งขึ้นและมีเนื้อหาสาระตามกติกาที่เป็นประชาธิปไตย น่าจะเป็นประเด็นสำคัญสำหรับการหา “ทางออก” ให้กับประเทศได้มากที่สุดขณะนี้